

РЕШЕНИЕ

№ 7551

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6649** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП с проц.представител юрк.П. против Решение № 2058/08.06.22г на Софийски районен съд /СРС/, НО, 2ри състав по НАХД № 16760/21г, с което е отменено НП №607750-0346685/21.10.21г на Началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „САНИТРОН“ ЕООД-С. с представляващ А.Я. е наложено адм.наказание “имуществена санкция” в размер на 25000лв на осн.чл.29 ал.1 от Закон за адм.регулиране на икон.дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход.

В касационната жалба са развити доводи за мат.незаконосъобразност на обжалваното решение, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП или връщане на делото за ново разглеждане. Оспорва се изводът на СРС за неправилна правна квалификация и неправилно посочени място и дата на нарушението, както и за нарушено право на защита на наказаното лице поради невъзможност да се разбере в какво нарушение е обвинен. Оспорват се и изводите на СРС за липса на задължителни реквизити в АУАН и НП, както и за същественост на евентуално допуснати проц.нарушения в хода на АНП.Самият СРС е приел за безспорно установено, че в момента на проверката търговецът е извършвал дейност/продажба на нефтопродукти/ без валидно удостоверение, като нарушението не е маловажно по см. на чл. 28 от ЗАНН.В

съд.заседание юрк.П. поддържа жалбата, претендира юрк.възнаграждение и оспорва като прекомерен адв.хонорар на ответника.

Ответникът „САНИТРОН“ ЕООД-С. с представляващ А.Я. не се представлява в съд.заседание. Депозиран е от представляващия Отговор по жалбата, в който тя се оспорва като неоснователна, моли се за потвърждаване на решението на СРС или ако то бъде отменено- делото да се върне за ново разглеждане. Сочи се, че проверката е била осъществена по реда на чл.8 ал.2 т.1 на Закона, а всъщност е следвало да е по реда на чл.16 ал.1- за да се налага санкция за нарушение по чл. 29 ал.1. щом проверката е била по чл.8 ал.2 т.1 вр. чл.2 ал.1 т.2 от Закона/не е установено нарушение по тези норми/, то проверяващите нямат право да изискват документи по чл.16 ал.3. АНО неправилно определя датата на нарушението, като я поставя в зависимост от изтичане на 14дневния срок за обжалване на прекратяването на производство по заявление за регистрация. Оттам идва и грешно посочване на място на нарушението, тъй като то се обвързва също с неотносимото прекратено адм.производство по заявление за регистрация. Всички изводи на СРС са правилни, като поради неправилна правна квалификация и несъответствието ѝ със словесното описание на нарушението, правото на защита е било действително нарушено и то не разбира за какво всъщност нарушение му е бил съставен АУАН.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на жалбата и моли за отмяна на въззивното решение.

По силата на препращащата норма на чл. 63 ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.63 ал.1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал.1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл.218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания/не се твърдят/.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо, както и за мат.законосъобразно като краен резултат, по следните съображения на

Касационния състав:

Видно от АУАН, на 20.04.21г е извършена проверка в бензиностанция „Форум“ в [населено място]/единствената, притежавана от това ЮЛ/, като проверката е такава по §1 т.41 от ПР на ЗДДС, в рамките ѝ е поискано удостоверение за регистрация на дружеството по ЗАРИДСНПП и до края на проверката ЮЛ не представило такава. АУАН е съставен за нарушение по чл.29 ал.1 от ЗАРИДСНПП, като с АУАН се повдига обвинението и с него се очертават обективните и субективни предели на нарушението.

Видно от НП обаче - нарушението е извършено на 16.12.20г, в Министерство на икономиката в [населено място]. Само това разминаване в дата и място на нарушението е достатъчно да обоснове незаконосъобразност на НП, тъй като същото се различава от АУАН/с който се повдига обвинението/. В НП за първи път се правят установявания за прекратено на 01.12.20г адм.производство, образувано по заявление на дружеството от 09.11.20г. за регистрация по ЗАРИДСНПП. АНО извежда извод, че с изтичане на срока за обжалване на прекратителния акт в това адм.производство, нарушението се счита за извършено, т.е. на 16.12.20г. Този извод, освен че се появява за първи път в НП и се различава от установяванията по АУАН за дата и място на нарушението, се явява и неправилен. След като на 20.04.21г е извършена проверка и при нея не се представя от ЮЛ поисканото от проверяващите удостоверение за регистрация, то нарушението е факт в този ден. В нито един момент дружеството не е имало регистрация, респ. удостоверение за такава, като подаването на заявление за регистрация не е равнозначно на притежаване на удостоверение за регистрация. Всъщност откакто функционира бензиностанцията/не е посочена дата/, тя функционира без регистрация, респ. не притежава удостоверение за регистрация. Датата на влизане в сила на прекратителния адм.акт в никаква хипотеза не би могло да се явява дата на нарушение, изразяващо се в непредставяне при поискване от проверяващите на удостоверение за регистрация. Освен това мястото на нарушението не би могло да е различно от [населено място], доколкото проверката е извършена там на място.

Решението като законосъобразно и правилно като краен резултат следва да се остави в сила, а кас.жалба да се отхвърли. При този изход на спора, на касатора не се дължат претендираните разноски.

Водим от горното и на основание чл.221 ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 2058/08.06.22г на Софийски районен съд /СРС/, НО, 2ри състав по НАХД № 16760/21г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: